

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Пазарджик, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, П НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Коста Ст. Стоянов

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова като разгледа докладваното от Коста Ст. Стоянов Въззивно наказателно дело от частен характер № 20225200600033 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI - чл. 318 и сл. НПК.

С присъда от 18.10.2021г по НДЧХ№1748/2019г ПРС е признал подсъдимия Н. АЛ. КЮС. от гр.Пазарджик за ВИНОВЕН в това, че на 11.09.2018г. в землището на ***, обл.Пазарджик., в местността *** е унищожил противозаконно чужда движима вещ - три декара посеви от рапица, собственост на Д. СП. Д. от гр.Пазарджик на стойност 212.01 лева, като случаят е маловажен, поради което и на осн. чл.301 ал.1 т.4 от НПК, във вр. с чл.78а ал.1 от НК го ОСВОБОДИЛ от наказателна отговорност за извършеното от него престъпление по чл.216 ал.4, във вр. с ал.1 от НК, като му НАЛОЖИЛ административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 /хиляда/ лева, платима в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Пазарджик, като го признал за НЕВИНЕН и го ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатото обвинение за разликата до четири декара унищожен посев.

ОСЪДИЛ подсъдимия да заплати на Д. СП. Д. парична сума в размер на 212 лева, представляваща обезщетение за причинените с престъплението имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането –

11.09.2018г., до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл. 189, ал.3 от НПК ОСЪДИЛ подсъдимия да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС-Пазарджик ДТ върху размера на уважения граждански иск в размер на 50 лева, както и съдебно-деловодни разноски в размер на 345 лева, а в полза на частния тъжител и граждански ищец Д. СП. Д. разноски в размер на 114.92 лева.

Против така постановената присъда е постъпила въззивна жалба и допълнение към нея от подсъдимият, чрез защитникът ѝ адв.Д. с наведени доводи, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна, че е постановена в нарушение на материалният и процесуалният закон, че наложеното наказание е явно несправедливо. Излагат се и съображения че се касае за малозначително деяние по смисъла на чл.9 ал.2 от НК. Искане се нейната отмяна и постановяване на нова оправдателна и отхвърляне на гражданският иск, алтернативно делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същият съд.

В съдебно заседание жалбата се поддържа със заявеното в нея искане.

Повереника на частният обвинител, застъпва че присъдата е правилна и законосъобразна.

Пазарджишкият ОКРЪЖЕН СЪД, съобразявайки се с изложените в жалбата обстоятелства, становищата на страните, събраните по делото доказателства, мотивите на атакувания съдебен акт и след цялостна проверка на присъдата съгласно чл. 314, ал.1 от НПК, констатира следното:

Жалбата е в срока по чл. 319, ал.1 от НПК и е допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

Към инкриминираната дата частният тъжител Д. СП. Д. бил регистриран като частен земеделски производител (ЧЗП). Като такъв той обработвал земеделски земи в землищата на няколко села в Община Пазарджик., като едно от тях било ***.. В землището на това село Д. обработвал около 62.505 дка земи, находящи се в местността „****“. Между тези земи били и поземлени имоти (ПИ), намиращи се в масив 154 по кадастралната карта на ***., включващи ПИ с номера и площ, съответно ПИ № *** от 12.018дка, № *** от 2.950дка. № **** от 7.126дка, № 154026 от

3.588дка и *** от 7.178дка, които за стопанската 2018 г./2019 г. частният тъжител бил засял с рапица. До инкриминираната дата в тези имоти Д. извършил редица селскостопански мероприятия свързани с засяването на посевите, а именно обработване на земята, включващо продълбочаване и дисковане на почвата, след което извършил сеитба със семена рапица, а впоследствие валиране и торене с два вида тор на посева. Рапицата се отглеждала при неполивни условия. В периода от м.август до м. октомври 2018 г. агрометеорологичната обстановка в обл. Пазарджик се характеризирала с липса на валежи, продължително засушаване и ниска почвена влажност. Тъй като рапицата е култура взискателна към почвената и въздушната влажност, съдържанието на влага е решаващ фактор за поникването и развитието на тази култура. Предвид посочената метеорологична обстановка към момента на засяването на рапицата в обработваните от частния тъжител земи, към инкриминираната дата, посевите с рапица били поникнали неравномерно и до фенофаза от 1-2 листа.

Съседни на обработваните от Д. земеделски земи към онзи момент били земеделски земи, обработвани от подс. Н. АЛ. КЮС. в качеството му на ЧЗП, които се намирали в землището на *** в местността ****, масив 40, включващи ПИ с идентификатори №№ *****, които за стопанската 2018 г./2019 г. подсъдимият бил засял със слънчоглед.

Така описаните по-горе земеделски земи от години се обработвали от тъжителя Д. и подсъдимия , като през тези години между двамата възниквали редица спорове.

На 11.09.2018 г., сутринта около 10,00 часа подс. Н. АЛ. КЮС. с помощта на своя внук, започнал жътва на посетия слънчоглед в цитираните по-горе поземлени имоти. За целта той отишъл до мястото с комбайн негова собственост марка ****. За да достигне до своите имоти, подсъдимият преминал с комбайна по съществуващия черен път между нивите, но когато достигнал до ПИ №№ ***, ****, 154026, 154025 и ****, обработвани от тъжителя Д. и които граничили с неговите ПИ № ** и № ***.3, подс. К. навлязъл с комбайна в имотите на частния тъжител като преминал около 200 метра, след което се отклонил и завил към своите земи преминавайки още около 100-150 метра през нивите на тъжителя. Така гумите на комбайна отпикали посевите в нивите на тъжителя. Причината, за да навлезе в нивите

на тъжителя ., била че черният път свършвал там, където било началото на ПИ № **, обработван от подсъдимия и граничещия с него ПИ на тъжителя с ***. По кадастралните карти на *** и *** този път съществувал, но през годините подс. К. го изорал и приобщил към обработваните от него ниви и към онзи момент този път вече бил засят със слънчоглед. След като преминал през нивите на частния тъжител, подс. К. навлязъл с комбайна в своите земи и започнал да жъне слънчогледа. Докато жънел, той преминал многократно през земите на частния тъжител, като по този начин отъпкал с гумите на комбайна 3 дка от посевите с рапица, като отъпкания участък с горепосочената дължина имал ширина около 4-5 метра. След като ожънал достатъчно количество от слънчогледа, подс. К. започнал да товари същия в докарания на място трактор с ремарке, който преминал по същия път, по който и комбайна. На мястото пристигнала с автомобила си и съпругата на подсъдимия- св. М. К.а, която останала при комбайна, за да го пази. Подс. К. оставил паркиран комбайна, паркиран в нивата на частния тъжител, след което тръгнал с трактора да закара ожънатия слънчоглед.

Междувременно, около обяд, на мястото пристигнал св. Д.П., който работел във фирма, наета от частния тъжител да извършва охрана на обработваните от него земи. Докато пътувал към нивите на тъжителя Д. по пътя, П. се разминал с управлявания от К. трактор. Когато пристигнал до масива с ниви, обработвани от тъжителя Д., той видял, че от пътя навътре в нивите има оставени следи от техника, като посевите били омачкани. Продължавайки по оставените дири, П. достигнал до паркирания в нивата на Д. комбайн и видял, че до него седи св. К.а. Виждайки омачканите от тежката техника площи в земите на Д., той му позвънил по телефона. Тъжителят пристигнал на мястото и като видял паркирания в нивата му комбайн и измачканите посеви подал сигнал в полицията. Тъжителят Д. попитал св. К.а защо комбайнът им е в неговата нива, а тя му отвърнала, че бил паркиран там по погрешка.

След подадения сигнал на място пристигнали полицейски служители, в това число и мл. РИ отговарящ за района- св. Д.Л., както и ОСГ, която извършила оглед, за който бил съставен протокол и фотоалбум към него. С така извършеното първоначално процесуално-следствено действие било отпочнато наказателно производство за извършено престъпление по чл.216

ал.1 от НК. Впоследствие с постановление на РП- Пазарджик от 19.02.2019 г. наказателното производство било спряно на осн. чл.244 ал.1 т.1 във вр. с чл.25 ал.1 т.6 от НПК. Същото било връчено на пълномощника на постр. Д. на 18.03.2019 г.

В законоустановения срок на 18.09.2019 г. постр. Д. по повод на случилото се сезирал с тъжба РС- П., въз основа на която било отпочнато настоящото наказателно производство. С постановление на РП- Пазарджик от 18.11.2019 г. на осн. чл.245 ал.4 от НПК образуваното ДП било прекратено. Постановлението на прокурора било връчено на постр. Д., който не го обжалвал и същото влязло в сила.

В хода на съдебното следствие от РС е допусната и изслушана Агрономическа експертиза, от чието заключение, , се установява, че при извършения на място оглед на земеделските земи на ЧЗП Д. в м. „***“ в землището на ***, извършен на 09.11.2018 г. (два месеца след инкриминирания случай), вещото лице е установило, че следите от преминалата през нивите на пострадалия тежка техника, все още са запазени, като на това място нямало поникнали и развили се растения. Констатирано е при обследване на посева, че е налице неравномерно поникване на същия- фенофази 1-2 лист до единични растения във фенофаза 6-8 лист (розетка), като гъстотата на кв.м. била под оптималната от 35-45 бр. растения на кв. м., което се дължало на липсата на валежи и ниска почвена влажност поради силно засушаване в периода август-октомври 2018 г.

Тъй като експертът не е изследвал въпроса за причинени щети като посев, а единствено е обследвал причинени щети като растение рапица, каквито не е констатирал, поради това, че в резултат на неблагоприятните климатични условия гъстотата на посева била под оптималната за културата, по делото е назначена допълнителна Агрономическа експертиза. От приетото за обосновано заключение на същата, се установява, че ЧЗП Д. е спазил технологичните изисквания за отглеждане на културата рапица, като е извършил необходимите почвени обработки, спазил е сроковете за засяване и съответната сеитбена норма, като е провел и необходимото запасяващо торене с NP торове и извършил растителнозащитни мероприятия. Експертизата е установила по съответните документи- фактури направените

от постр. Д. разходи за всяко едно от агротехническите мероприятия, като е установила, че направените от него разходи за месец за 1 дка възлизат на 70,67 лева. Тази сума се равнява на причинената вреда на 1 дка унищожен посев като семена рапица и извършени агротехнически мероприятия и непреки разходи свързани с дейностите по тези мероприятия. Експертът е установил, че унищожената площ възлиза на 3 дка посеви и нанесената вреда е в размер на 212,01 лева.

В хода на съдебното дирене е допусната и съдебна техническа експертиза, от заключението на която става ясно, че в района на ПИ, обработвани от частния тъжител и подсъдимия, намиращи се съответно в землищата на *** и ***, по кадастрална карта на тези две села и на с. Р., част от чието землище се намира в близост до процесните земеделски земи на К. и Д., има имоти за селскостопански, горски, ведомствен път. Така в землището на с. Р. такъв път съществува с ширина 2 метра, успоредно на който върви друг такъв път с ширина 3 метра с начална точка в землището на ***, където започва и ПИ № ***, обработван от тъжителя Д. и с крайна точка началото на ПИ № **, обработван от подс. К. и на известно разстояние от ПИ *** (обработван от тъжителя), като двата пътя са обединени в един с обща ширина 5 метра, като този път към момента на огледа на вещото лице на място съществувал реално. Вещото лице е установило, че по продължението на този път до края на обработваните от подсъдимия ПИ, последният от които с № **0 и граничещ до имот № ***.7 с ПИ на тъжителя, по КKKP съществувал имот с идентификатор № ***.20 за селскостопански, горски, ведомствен път с ширина 2 метра, който обаче на място бил унищожен, завладян от нивите обработвани от подс. К. и изоран. Установено е също така, че от западната страна на имотите, обработвани от постр. Д. имало имот с идентификатор № 154.36 за селскостопански, горски, ведомствен път с ширина 5 метра по КKKP, като на място пътят съществувал, но на места ширината му била между 3,5-4,5 метра. За така направените констатации вещото лице изготвило и подробна комбинирана скица с образно представяне на имотите на тъжителя и подсъдимия и съответните пътища, както и такава, на която са отразени подробно пътищата по КKKP и съществуващите такива на място в действителност.

Приетата за установена фактическа обстановка по делото е подкрепена

от доказателствата по делото, сред които са показанията на св.Д.П.,Д.Л.,И.П.,М. К.а, писмени доказателства и изготвените експертизи .

Фактическа обстановка по делото се споделя и от настоящата инстанция и сочи на извършено от подсъдимият престъпление по чл.216 ал.4, във вр. с ал.1 от НК .

Настоящата инстанция изцяло споделя направеният доказателствен анализ, като въззивната проверка на атакуваната присъда не констатира първата инстанция да е придала на обвинителните доказателства смисъл, какъвто те нямат.

В жалбата са изложени че съображения ,че не било ясно дали са унищожени нивите като земя или посеът, насажденията от рапица. От тъжбата и уточняващата тъжба, относно предмета на обвинението, е безспорно, че става въпрос за посев – насаждение рапица върху площ от няколко декара ниви, които са точно определени, следователно на подсъдимия е добре известно и му е ясно какво е обвинението.

Във въззивната жалба се възразява относно размера на щетите и в какво се изразяват щетите. Правилно районният съд е обсъдил събраните доказателства и е стигнал до извода, че се касае за унищожаване на посев от рапица от преминаване на техника, собственост на подсъдимия, през нивата, въпреки възможността и наличието на съответни общински пътища, единият от които даже той сам си го е изорал и по този начин се е лишил от възможността за достъп от страна на землището на ***, но има от *** достъп до собствените ниви-съседи, които са със слънчоглед.

Вещото лице правилно е изчислило, че щетата се изразява в направените и извършени агромероприятия, включително семената, което е щетата, а не и евентуално добивът, който би се получил от рапица. В този смисъл правилно е определена цената на 212,01 лв.

Освен това, съдът е обсъдил и възражението за вида на насаждението, което е било към месец септември 2018 г., а именно, че е било рапица, което е

видно от представените справки от Държавен фонд „Земеделие“ и поради унищожаването на тази част от нивите се е наложило на целия масив да се засадят наново вече през пролетта друг вид пшеници, което е видно от

фотографските снимки за следващия период. В този смисъл няма никакво разминаване за това каква е щетата, в какво се изразява и какъв е нейният размер.

Относно обективната страна на деянието въз основа на доказателствения материал въззивният съд приема, че подсъдимият е осъществил фактическия състав на чл. 216, ал.4 вр ал.1 от НК, а именно - унищожил противозаконно **чужда недвижима вещ**, тъй като посевите са трайно прикрепени към земята и по смисъла на чл. 110 от Закона за собствеността следва да се тълкуват като "недвижима вещ", а не като движима вещ както неправилно е приел РС.

Съдът приема, че подсъдимият е унищожил недвижима вещ- посев от ряпица, т.к.определението коя вещ е движима и недвижима се съдържа в разпоредбата на чл. 110 от ЗС "1.Недвижими вещи са: земята, растенията, сградите и другите постройки и въобще всичко, което по естествен начин или от действието на човека е прикрепено трайно към земята или към постройката.2.Всички други вещи, включително и енергията, са движими вещи."Всичко, което е трайно свързано с почвата става част от нея и респективно става недвижима вещ.Съдът приема, че посева е недвижима вещ т.к.той е част от растението-като култура,което расте в почвата до момента в който не се отдели от растението,какъвто настоящият случай не е.Посева от ряпица не е бил отделен от растението до момента на инкриминираното деяние.

Това дава основание съдът да приеме че е налице хипотезата за изменение на присъдата съгласно чл.337 ал.1 т.2 от НПК и да приложи закон за същото престъпление, а именно остане същата материално правна квалификация по чл. 216, ал.4 във вр. ал.1 от НК.

Поради това присъдата следва да се измени в частта ѝ с която подсъдимият е признат за виновен в това че на 11.09.2018г. в землището на ***, обл.Пазарджик., в местността *** е унищожил противозаконно **чужда** движима вещ - три декара посеви от рапица, собственост на Д. СП. Д. от гр.Пазарджик на стойност 212.01 лева, като случаят е маловажен, в смисъл такъв че е виновен за това че на 11.09.2018г. в землището на ***, обл.Пазарджик., в местността *** е унищожил противозаконно **чужда недвижима вещ** - три декара посеви от рапица, собственост на Д. СП. Д. от

гр.Пазарджик на стойност 212.01 лева, като случаят е маловажен-престъпление по чл. 216, ал.4 вр ал.1 от НК.

Деянието с оглед размера на причинените щети и незначителността на вредните последици, доколкото щетата възлиза на сума, равняваща се на около $\frac{1}{2}$ от МРЗ определена за страната към инкриминираната дата, както и с оглед другите смекчаващи обстоятелства- чисто съдебно минало на дееца и липсата на негативни данни за неговата личност, се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с останалите случаи на престъпление от този вид, при което следва да се квалифицира именно по по-лека състав на чл. 216, ал.4 от НК- „маловажен случай“ по смисъла на чл. 93, т.9 от НК.

Подсъдимият е имал представа за всички обективни елементи от състава на престъплението и е искал настъпването на общественоопасните последици на деянието си, т.е. действал е с пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал.2 от НК.

От събраните по делото безспорни доказателства категорично се установява, че с поведението си подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние „унищожаване“ на чужда недвижима вещ, каквато са посевите с рапица, тъй като същите представляват към онзи момент трайно прикрепено към земята растение, като с преминаване със селскостопанската техника , управлявани от него през площта от 3 дка в ПИ, ползвани от пострадалия, е довело до безвъзвратно отъпкване на почвата, което е възпрепятствало поникването на растенията и по такъв начин, категорично е била осуетена възможността посеvät да поникне до растения, които да се ползват от тъжителя.

Неоснователни са доводите на защитата ,че в случаят следва да намери приложение разпоредбата на чл.9 ал.2 от НК.

Конкретното деяние макар и маловажно, не е малозначително по смисъла на чл. 9, ал.2 от НК. За да бъде такова едно деяние би следвало да не е общественоопасно или неговата обществена опасност да е явно незначителна, при което и да не е правно или морално укоримо. За наличието или не на обществена опасност, респ. за нейната явна незначителност обаче следва да се съди не само вида, естеството и стойността на причинените вредни последици, но и от всички останали фактори, характеризиращи

конкретната престъпна проява, като време, място, начин, средства, обществен отзвук и т. н. Следва да се преценяват също подбудите на дееца и неговата личностна характеристика. В настоящия случай размерът на причинените имуществени вреди не е малък, макар да е $\frac{1}{2}$ от МРЗ. Трябва да се отчете и това, че деецът не е направил дори опит да възстанови причинените вреди. Освен това подбудите за извършване на деянието показват грубо погазване на правото на собственост, а действията на подсъдимия са явна демонстрация на дързост и безнаказаност, като не е изразил каквото и да е намерение за разкаяние и съжаление за стореното. Всичко това даде основание на съда да приеме, че обществената опасност на деянието не явно незначителна по смисъла на чл. 9, ал.2 от НК, т. е. деянието не е малозначително, но пък съставлява маловажен случай.

Констатира се от настоящата инстанция, че присъдата е **незакосъобразна**, в частта ѝ с която подсъдимият е освободен от наказателна отговорност, по реда на чл.78а ал.1 от НК и му е наложено административно наказание глоба.

За да бъде приложена разпоредбата на чл.78а ал.1 от НК е необходимо следното: Пълнолетно лице се освобождава от наказателна отговорност от съда и му се налага наказание от хиляда до пет хиляди лева, когато са налице едновременно следните условия:

а) (изм. - ДВ, бр. 86 от 2005 г.) за престъплението се предвижда наказание лишаване от свобода до три години или друго по-леко наказание, когато е умишлено, или лишаване от свобода до пет години или друго по-леко наказание, когато е непредпазливо;

б) деецът не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на този раздел;

в) причинените от престъплението имуществени вреди са възстановени.

Вярно е че престъплението по горепосочената квалификация, е извършено умишлено, Наказателният кодекс предвижда наказание "лишаване от свобода" до шест месеца или "глоба" в размер от 100 до 300 лв. Установено е че деецът, който е пълнолетен, не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на този раздел. Причинените от престъплението имуществени вреди, **не са**

ВЪЗСТАНОВЕНИ.

Съдът обаче, **не може да влоши** положението на подсъдимият и да измени присъдата и увеличи наказанието, тъй като липсва съответна жалба от частният тъжител по реда на 337 ал.2 т.1 от НПК и така да реши делото във **„вреда“** на подсъдимият.

С присъдата си РС е уважил приетия за съвместно разглеждане граждански иск, като е счел, че същият е доказан по основание и размер. Приетото за установено от първоинстанционния съд от фактическа страна в наказателната част на присъдата, , действително сочи на основателност на иска, който е бил уважен. С престъплението по чл. 216ал.4 вр ал.1 от НК, за което подсъдимият е бил признат за виновен, на гр.ищец са били причинени имуществени вреди в размер на 212 лева, представляващи стойността на унищоженото имущество и подсъдимият дължи обезщетяването на същите на основание чл. 45 от ЗЗД. За това и правилно е осъдил подсъдимият да заплати на гражданския ищец и частен тъжител сума в размер на 212 лева, представляваща обезщетение за причинените с престъплението имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането- 11.09.2018г. до окончателното ѝ изплащане.

Разноските по делото и ДТ са правилно изчислени.

Ръководен от казаното на основание чл.334 т.3 във вр с чл.337 ал.1 т.2 от НПК и чл.338 от НПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда от 18.10.2021г по НДЧХ№1748/2019г на ПАЗАРДЖИШКИЯТ РС В ЧАСТТА Ъ с която е признал подсъдимия Н. АЛ. КЮС. от гр.Пазарджик за ВИНОВЕН в това, че на 11.09.2018г. в землището на ***, обл.Пазарджик., в местността *** е унищожил противозаконно чужда **движима** вещ - три декара посеви от рапица, собственост на Д. СП. Д. от гр.Пазарджик на стойност 212.01 лева, като случаят е маловажен, в следният смисъл:

ПРИЗНАВА подсъдимия Н. АЛ. КЮС. от гр.Пазарджик за ВИНОВЕН в това, че на 11.09.2018г. в землището на ***, обл.Пазарджик., в местността *** е унищожил противозаконно чужда **недвижима** вещ - три декара посеви

от рапица, собственост на Д. СП. Д. от гр.Пазарджик на стойност 212.01 лева, като случаят е маловажен,което е престъпление по чл. 216, ал.4 вр ал.1 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението на съда е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____